

Πορφυρό ποτάμι..

**«Δε με ενθουσιάζει η ιδέα της στρατευμένης τέχνης. Γράφω ό,τι με εμπνέει»
μας λέει η Σόφη Θεοδωρίδη σε συνέντευξη με αφορμή το νέο της βιβλίο**

Oι Τούρκοι τον λένε Κιζλ Ιρμάκ, που σημαίνει Κόκκινος Ποταμός. Οι Έλληνες, πάλι, τον λένε Άλυ, ονομασία που συναντάται στον Ηρόδοτο, τον Θουκυδίδη, τον Στράβωνα και άλλους και σημαίνει αρμυρόποταμός. Και τα δύο σύνδεται ταυριαστά, μια και ο ποταμός έχει αρμυρή γεύση και χρώμα κόκκινο, καθώς πηγάδει από έδαφος με κόκκινο χρώμα με αποθέματα ορυκτού αλατού. Η Σόφη Θεοδωρίδη με το νέο της βιβλίο με τίτλο «Πορφυρό ποτάμι» (εκδόσεις ΨΥΧΟΠΟΣ) μας παρουσιάζει τη ζωή των τελευταίων Ελλήνων σε μία μικρή γονιά της Καππαδοκίας και παράλληλα την ιστορία μία ακατάλυτη με αδέσδης αγάπης στη σκιά της Μικρασιατικής Καταστροφής και της Ανταλλαγής των πληθυσμών.

«Το «Πορφυρό Ποτάμι» συμβολίζει την ίδια την Καππαδοκία, αλλά και τις δυνατότητες που αναμένουν την κεντρική πρώιμη του νέου της βιβλίου στη ζωή της κι οι οποίες θα τη «ματώσουν» οικιές φορές από τη γέννηση της ακόμη», δύναται να λέει η ίδια η συγγραφέας.

Με αφορμή το νέο της βιβλίο είγαμε μαζί της μία άκρως ενδιαφέρουσα συζήτηση...

Συνέντευξη στη Βιβή Μαργαρίτη

-Πορφυρό ποτάμι.. Μπορείτε να μου περιγράψετε την υπόθεση του βιβλίου σας εν συντομίᾳ:

-Μέσα από την προσωπική ιστορία δύο νέων, τους οποίους δένει από την παιδική ηλικία μια αγάπη ακατάλυτη αλλά αδέσδητη, όπως αποδεικνύει η ζωή, παρακολουθώμε τη ζωή και τη πάθη των Ρωμώων της Καππαδοκίας αλλά και των Τούρκων συγχωριανών τους ως την Καταστροφή και την Ανταλλαγή των πληθυσμών, απότελος και μεταφερόμαστε στην Ελλάδα και τον αγώνα τους για επιβίωση. Παράλληλα, μαζί με τους ήρωές μου, ταξιδεύουμε στην Κωνσταντινούπολη και αργότερα στην Οθωναδό, όπου επίσης υπάρχει ελληνισμός.

-Πρόκειται για πραγματική ιστορία:

-Είναι βασισμένο σε αληθινή ιστορία το βιβλίο, δεν πάνει όμως να είναι μυθιστόρημα, που σημαίνει ότι παρεμβαίνει σε αρκετά σημεία η δική μου φαντασία να αναπληρώσει τα κενά αλλά και να αλλάξει κάποιες φορές τα

δρώμενα.

-Τιπά δικλέζετε την Καππαδοκία για να «ποποφεύσετε» την ιστορία σας:

-Γιατί θέλει να «αγγίξω» την ιδιαίτερη ιστορία της περιοχής αυτής, για την οποία θεωρώ ότι γνωρίζουμε ελάχιστα ως Έλληνες αλλά και γιατί η αληθινή ιστορία στην οποία βασίζεται το έργο μου διαδραματίζεται εκεί.

-Πορφυρό ποτάμι.. Τι συμβολίζει:

-Συμβολίζει την ίδια την Καππαδοκία, αφού ο Άλυς ή Κιζλιρμάκ για τους Τούρκους, που σημαίνει Κόκκινος ποταμός, είναι το μεγαλύτερο ποτάμι της Καππαδοκίας, αλλά και τις δυσκολίες που αναμένουν την κεντρική μου πρωίδα στη ζωή της κι οι οποίες θα τη «ματώσουν» οικιές φορές από τη γέννηση της ακόμη.

-Μικρή Ασία.. οπις μηνεύει;

-Με μαγεύει πράγματα. Μα είναι και τόσο τραγικά τα γεγονότα που συνδέονται με το κομμάτι αυτό της γης, όπου μεγαλούργησε ο Ελληνισμός για αιώνες, που, τουλάχιστον εμένα προσωπικά, με συγκινούν και με «καλούν» να τα αγγίξω.

-Είσοδος ποντικής πικνηγονίας.. Βεβαρωόσποτε κιβώτιον να γρίψετε ένα βιβλίο για τη Μικρή Ασία (έχετε γράψει και το κορίτσι που τη Σημφούνη, οι νύφη φορούσε μαύρο με πυνθοφέρες σε εκείνη την περίοδο):

-Δε θα το χαρακτηρίζω καθήκον. Δε με ενθουσιάζει η ιδέα της στρατευμένης τέχνης. Ασφαλώς έγινε να κάνει με την προσφυγική μου καταγωγή το γεγονός ότι τα γεγονότα εκείνης της περιόδου με συγκινούν, δεν το αρνούμαι, όπότε είναι φυσικό να λαχταρώ να τα αγγίξω και να αναζητώ έμπνευση μέσα από τις αληθινές ιστορίες που γράφει η ίδια η ζωή. Εν ολίγοις, γράφω ό,τι με εμπνέει.

-Που είναι τη συνισθήματά σας όπων σκέψετες τις χαρέμες πατρίδες:

-Συγκίνηση, όπως προανέφερα ήδη, πόνος και μια νοσταλγία περιεργού, σαν να περνάει τελικά η ανάμνηση κι η λαχτάρα για την παλιά πατρίδα μέσα απ' το ίδιο το αίμα από γεννά σε γεννά.

-Η ζωή.. η μοτιβη κινη ιστορία στην οποία περιέχονται:

-Τόσο πολλές και τόσο ευφάνταστες που η φαντασία του συγγραφέα ωράια μπρος στις δικές τους πανίδες.

-Πόσο δύσκολο ήταν να συμπεριλάβετε τη μεγάλη γεγονότη εκείνης της εποχής στο βιβλίο σας. Η πλήρεια είναι ότι το έχετε κάνει πρωτοτεχνικά χωρίς να κουράζουν οι ιστορικές αναφορές του πνηγυώστη.

-Είναι όντως αρκετά δύσκολο. Θα έλεγα ότι είναι το προσωπικό μου στοιχήμα κάθε φορά. Χάρομαι πολύ που πιστεύετε ότι το πέτυχα και τούτη τη φορά.

